

щѣше да са предаде! Той трѣбаше да открие тайства, въ които и той бѣ посветенъ, да прокълне жьртвенници покланяеми отъ него, да уничижи онуй същото божество, на което той още носяше облеклото! осѣщаше че щѣше да привлече умраза къмъ себе си и въ сполуката на предприятието си да вдѣхне ужасъ на благочестивыгь. А на какво наказаніе, ако не сполучаше, са излагаше той заради нечуваната си дързость, противъ която ако и да не съществуваше нарочитъ и опредѣленъ законъ, но именно и за туй щѣше да са приспособи единъ отъ най жестокутъ и безчеловѣчны древни закони, които вече бѣхъ излѣзли изъ употребеніе! Пріятелитѣ, и другарката на младитѣ му години сестра му можахъ само да му съболѣзниствувать, но не и да го отвържатъ отъ ножа на правосъдіето. Смѣлото му предприятие колкото доблестно и да бѣше, толкози повече щѣше да са покаже, може бы, предъ очитѣ на езычницитѣ като зломысленно отричанье отъ религіята, и не да му са прости подъ предлогъ на безуміе, което едва бы покрѣтило състраданіето на чловѣцитѣ.

Като са хвърляше въ най голѣма опасность, той са отдѣляше отъ сѣка добрина на този свѣтъ за единичката надѣжда на бѣдѣщата вѣчност, която толкосъ неожиданно му са откри. Когато тѣзи мысли пълняхъ душата му, гордостъта, смѣлостъта, добродѣтелята и голѣмата жажда да отмъсти на заблудителитѣ си, и пламенното негодуваніе за употребенитѣ гнусны противъ него средства, сичко туй го утѣшаваше и поддръжаше духа му.

Жестока и страшна бѣше борбата, но чувствата на новата въра оборихъ чувствата на езычеството. Една отъ най силнитѣ причини които убѣждавахъ езычницитѣ да напушатъ древнитѣ си догми и праотеческугь обреди бѣше безъ сумнѣніе отстъпваніето на свещеника на Изида отъ тѣхъ. Ако първитѣ Христіаны са въспирахъ отъ общественны обязанности, ако бѣхъ помалко демократы въ истинныя а не въ извратенныя смьслъ на тѣзи дума, Христіанството бы исчезнало еще при първото си появяванье.

Свѣкій свещеникъ на Изида бѣ длѣженъ да спи въ храма нѣколко ноцы наредъ. Еще не бѣ са свършилъ періодътъ на ношното туй служеніе на Апкида, той станъ отъ одѣра си, облече обикновенината си жреческа одежда и като остави малката си стая отиде при жьртвенника на божеството.

Уморенъ отъ тревълненіята на миналия день, той спа докъсно и пламеннитѣ лучи на слънцето освѣтявахъ вече горизонтално стѣнитѣ на светлицето.